

Nr. 182. Landstingets Forhandlinger.

2041 3de. Beh. af Lovf. ang. Landboernes Pligtforsker og Pligtarb. m. m. Nr. 182 2042

og omdelt efter lige saa forskellige Faktorer. Det forekommer mig ogsaa, at det er en besynderlig uheldig Stilling, hvort Amtsrådene blive satte med Hensyn til Stadfæstelsen af Vedtægterne, idet de skulle sætte deres Stempel paa de Vedtægter, der vedtages af Sogneraadene, uden at kunne have nogen Indflydelse paa deres Affattelse. Fremdeles maa det ved saadanne Aktstykker som disse Vedtægter vistnok anses for nødvendigt, at de ikke blot blive lavede af Sogneraadene og dernæst afsendte til Amtsrådene for at stadfæstes af dem, men at de ogsaa henlægges til Eftersyn for Kommunens Beboere, men derom indeholder Forslaget Intet. Det er saa meget mere af Vigtighed, at Kommunens Beboere faae Leilighed til at fremkomme med deres Klager over og gjøre deres Indsigelser imod Vedtægterne, som Amtsrådene ikke have nogen Indflydelse paa disses Affattelse. Der findes ganske vist med Hensyn til Arbejdslisterne meget fuldstændige Bestemmelse i Forslagets § 4, hvorefter de skulle henlægges til Eftersyn, og der skal hengaa saa og saa lang Tid, i hvilken der kan klages over dem; men det bliver betydningsløst, idet Arbejdslisternes Udarbejdelse efter Vedtægterne ikke er andet end et Regnestykke. Der som Vedtægterne ikke ere rigtige, saa er det en Selvfølge, at Listerne ogsaa maa blive urigtige, og de kunne dog godt være fuldkomment lovlige, naar kun Vedtægterne ere approberede. Mindretallet har derfor ikke kunnet gaa ind paa det Forslag, der er stillet af det ærede Flertal, men fastholder Lovforslaget, som det er vedtaget ved 2den Behandling, og det kan saa meget mindre være i Stand til at gaa ind derpaa, som det, foruden at det i flere Punkter er et væsentligt Tilbagekridt fra det, der indeholdes i Lovforslaget, tillige i meget væsentlige Punkter nærmer sig det, vi nu have, hvilket Alle erkjende, og ogsaa Flertallet har erkjendt for at være slet. Naar det af den ærede Ordfører er udtalt, at den nuværende Ordning erkjendes for brugelig, saa tror jeg at turde modsigge, at en saadan Udtalelse

156de Møde. Ordentlig Samling, 1871—72.

er fremkommen fra den Side, der holder paa det modsatte Princip af det, der er foresøgt af det ærede Flertal. — Efter at det Princip, der var nedlagt i Lovforslaget, er blevet vedtaget ved 2den Behandling, har Mindretallet fundet det rigtigt og endog følt sig forpligtet til at stille Ændringer til Forslaget, som det blev vedtaget, og jeg skal med et Par Ord tillade mig at anbefale de af os stillede Ændringsforslag. Ved anden Behandling blev det overladt til Sogneraadene selv at bestemme, om og hvorvidt de ville erlægge Betaling til Snekfogden. Det forekommer mig, at, naar Arbejderne betales for Snekastning, og naar man i det Hele vedtager Betalingsystemet, da maa Snekfogden lige saa godt have Vedetlag for sin Uleilighed og sit Arbejde som Tilsynsmand som de, der arbejde med Spaden, og der er saa meget mere Anledning, forekommer det mig, til at bestemme, at Snekfogden skal have Løn, som man kan nære Frygt for, at Sogneraadene maa af smaaelige Hensyn eller ledede af andre Betragtninger kunde undlade at lønne ham, uagtet de have Bemyndigelse dertil; og det er saa meget mere sandsynligt, at de ikke ville lønne ham, som de jo ikke selv ere lønede, og det altsaa let kan tænkes, at de ville betragte ham ligesom enhver anden ulønnet Bestillingsmand i Kommunen. Følgen deraf kunde let blive, at der ved Valget af Snekfogden som i Reglen ved Valget af andre Bestillingsmænd alene bliver set hen til, om den eller den har nogen Bestilling; den, der intet har, vælger man saa til Snekfoged, hvad enten han er stiftet dertil eller ikke, og det vil være uheldigt for Kommunen og ligeledes uheldigt for det Offentlige, der ikke er uinteresseret i, om Veiene ere farbare til enhver Tid, eller i alt Fald blive farbare saa hurtig som muligt. Jeg vil indrømme, at den Paastand kan gjøres gjældende, at det at lønne Snekfogden er stidende mod de almindelige Principer, der gjælde med Hensyn til kommunale Bestillingsmænd; men paa den anden Side maag man dog ikke se bort fra, at